

Комусь — щоб хліба скибка...

Ліна Костенко

Комусь — щоб хліба скибка.
Комусь — щоб тільки лаври.
Одна душа — як скрипка,
а друга — як літавра.

А тут не все так чітко.
То крила, то вериги.
Від Баха — до чечітки.
Від "чижика" — до Гріґа.

Від ніжного ноктюрна —
до громових симфоній.
Від буйного обурення —
до сміху саксофонів.

Всі голоси природи,
всі види й різновиди,
від голосу народу —
до писку індивіда.

Все в душу входить вперто.
Ввійшло — навік зосталось.
Оце такі концерти.
Аж серце надірвалось.